

Perea salva els mobles

Un doblot del futbolista manxec permet a l'Olot esgarrapar un punt del camp de l'Atlètic Llevant en el primer partit de l'any · Luismi Quezada veu la cinquena targeta groga i serà baixa aquesta propera jornada a l'estadi del Collao

L'olotí Djak Traoré protegeix la pilota davant la perseverant pressió de Fran Núñez.

BUNYOL / GIRONA | CARLES ROSELL

Any nou, vida nova. Canvi de número i de calendari. Però a Olot les coses continuen com sempre. O com darrerament. L'equip s'hi esforça, juga bé, protagonitza bons minuts i durant una estona es mostra superior al seu adversari. Però a l'hora de la veritat, la victòria s'escapa. I amb esforç i molta suor, pot arrebregar algun punt. Si n'és capaç. Ahir va sortir cara, i perquè Alberto Perea va estar inspirat. Ell va empatar el gol inicial de Fran Núñez fent justícia

al que s'estava veient al damunt de la gespa. I també ell mateix es va encarregar de salvar els mobles in extremis, quan tot semblava perdut. Un gol al minut 89, quan el marcador era advers, va permetre als garrotxins tancar la primera volta i estrenar el 2016 amb un empat.

Eren tres les jornades consecutives sense guanyar. Era tota la Lliga sense poder sumar els tres punts a domicili. Tocava, per tant, intentar tornar de Bunyol amb una victòria al sarró per obrir l'any de la millor manera possible. Per joc, per ocasions i també per voluntat, segurament l'Olot hauria merescut un resultat millor. Perquè va ser millor que l'Atlètic Llevant durant moltes fases del partit, perquè va arribar amb més intenció i perill a la porteria defensada per Koke i perquè va encaixar dos gols de manera desafortunada. El primer, quan els locals encara no havien xutat entre els tres pals; i el segon, mitjançant un penal dubtós.

Si Rodri parlava d'una "molt bona" primera meitat en què el seu equip havia "tingut joc" i que només els havia "faltat definició", era per alguna cosa. No li faltava raó al tècnic. Després d'uns primers minuts amb domini altern i sense res a destacar, l'Olot va començar a ensenyar les urpes. Va apoderar-se de la pilota i va començar a fer recular el seu rival. Gato, un punyal per la seva banda, es va convertir en una de les armes més perilloses dels olotins, que van tenir en un xut de Luismi al minut 19 la seva primera aproximació amb cara i ulls. Els granota treien el cap amb comptagotes i sense massa a dir, mentre que era l'Olot l'únic que proposava. Però quan l'escenari era més favorable als garrotxins, va arribar la diana de Fran Núñez. L'atacant va resoldre bé una acció a l'interior de l'àrea i va superar Wilfred. Tocava remar.

Va saber llegir bé la situació l'equip de Rodri, que va seguir insistint a la segona meitat. Va estirar-se un pèl més i va seguir dominant el duel. Héctor Simón, amb un fort xut des de la frontal al minut 54 va estar a punt d'establir

l'empat, però no va ser fins quatre minuts després que arribaria la igualada. Diego Sánchez va ser objecte de penal i Perea, sense posar-se nerviós, va fer pujar les taules al marcador. Quedava encara mitja hora i per com estaven les coses, semblava més a prop la victòria visitant que no pas cap altre resultat.

Matís i Pepelu van provar fortuna per a l'Atlètic Llevant, que va veure's beneficiat per una altra pena màxima, aquest cop, a l'altra banda. "No és falta. I si ho és, ha estat fora de l'àrea, declarava Sana N'Diaye, l'autor del penal. Nanclares va fallar el seu primer llançament, però l'àrbitre va obligar-lo a repetir per entendre que algun jugador olotí havia entrat a l'àrea abans d'hora. A la segona, Matías no va perdonar (2-1).

Amb una vintena de minuts per davant, Sana va fregar l'empat, però no va ser fins al 89 que no va arribar la igualada. Les taules les va signar, de nou, Alberto Perea, que va veure com un xut rebotat des de la frontal va colar-se al fons de la porteria defensada per Koke.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/01/04/perea-salva-mobles/760867.html?utm_source=rss